

prima instanță: A. Catană
instanța de apel: M. Guzun, I. Cotruță, N. Simciuc

nr. 2rac-288/17

ÎNCHEIERE

2 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componentă:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valentina Clevadi
Iuliana Oprea
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Societatea cu Răspundere Limitată „Trans Eugilion Com”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere
Limitată „Trans Eugilion Com” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Activ
Logistic” cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, prin care au
fost respinse apelurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Trans
Eugilion Com” și Societatea cu Răspundere Limitată „Activ Logistic” și menținută
hotărârea primei instanțe

constată:

La 25 februarie 2016, SRL „Trans Eugilion Com” a depus cerere de chemare
în judecată împotriva SRL „Activ Logistic” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că potrivit contractului-comandă nr. 817 din
25 mai 2015, a îndeplinit cursa pe ruta Polonia - Moldova, costul rutei fiind de
450 euro, fapt confirmat prin scrisoarea de transport internațional CMR nr. 0184250
și actul de îndeplinire a serviciilor nr. WI 5473626 din 5 iunie 2015.

Indică că pentru serviciile prestate SRL „Activ Logistic” urma să achite în
termen de 10-15 zile, nu mai târziu de data de 26 iunie 2015, iar pârâtul până în
prezent nu și-a executat obligațiile prevăzute de contractul comandă.

Menționează că în scopul soluționării amiabile a litigiului a expediat în adresa
reclamatului pretenții, prin care a solicitat achitarea datoriei, dar care a fost lăsată
fără răspuns.

Explică că reieșind din faptul că obligația este purtătoare de dobândă a fost
calculată dobânda de întârziere în sumă de 1760,30 lei pentru perioada 26 iunie 2015
– 1 martie 2016.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor pct. 8, 13, 116, din
Regulamentul transporturilor auto de mărfuri, art. 49 Codul transporturilor auto,

art. 8, 10, 512 – 514, 572, 575, 583, 602, 617, 980, 1020, 1075 Cod civil, art. 7, 38, 166, 243 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul SRL „Activ Logistic” datorită în sumă de 9355,14 lei, dobânda de întârziere în mărime de 1760,30 lei și cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 334 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Centru din 7 iulie 2016, acțiunea a fost respinsă.

A fost încasat de la SRL „Trans Eugilion Com” în folosul SRL „Activ Logistic” suma de 2000 lei ca cheltuieli pentru asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, au fost respinse apelurile declarate de SRL „Trans Eugilion Com” și SRL „Activ Logistic” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 8 iunie 2017, SRL „Trans Eugilion Com” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată și hotărârea primei instanțe considerându-le neîntemeiate.

Obiectează că instanțele de judecată au determinat incorect circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, care trebuie determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la temeiul pretențiilor și obiecțiilor părților.

Remarcă că instanțele ierarhic inferioare au respins acțiunea în lipsa probelor prezentate de pârât cu privire la întârzierea livrării mărfii și contrar prevederilor art. 984, 1007, 1010, 1020 Cod civil.

Susține că, având în vedere prevederile Recomandării CSJ nr. 33 privind termenul de prescripție în contractul auto de mărfuri și art. 1020 Cod civil, repunerea în termenul de înaintare a pretențiilor în materie de transport este inadmisibilă.

Explică în acest sens că transportatorul auto de mărfuri se poate adresa cu acțiune către client ce vizează încasarea sumei pentru transportarea mărfurilor într-un termen de un an, care va începe să curgă peste 3 luni de la data încheierii contractului de transport cu condiția că în prealabil a înaintat o pretenție pârâtului, în termen de 21 zile din momentul în care încărcătura a fost pusă la dispoziția destinatarului, iar depășirea termenului de înaintare a pretenției va duce la pierderea dreptului la acțiune.

Consideră că reclamatul a omis termenul de prescripție prevăzut de normele menționate mai sus, or contractul-comandă a fost semnat la 25 mai 2015, iar marfa a fost livrată și eliberată factura fiscală la 5 iunie 2015, astfel termenul de înaintare a reclamației de 21 de zile din data primirii mărfii a fost omis, reclamația fiind trimisă la 29 iulie 2015.

În context, indică că prima instanță a dat o apreciere greșită faptului că factura fiscală a fost expediată prin poștă cu aviz recomandat în adresa pârâtului spre achitare la 28 iulie 2015 care a fost restituită reclamantului din cauza refuzului de a fi semnată.

Mai mult, instanța de apel în decizia motivată nu a dat o apreciere acestor circumstanțe.

Totodată, consideră că prioritate în calificarea juridică corectă în raportul material litigios urma a fi dată prevederilor Convenției CMR, Codului civil și contractelor, care reglementează concret relațiile dintre părți stabilind obiectul contractului și obligațiile părților, dar nu aprecierii generale reglementată de art. 970 și art. 1075 din Codul civil.

Prin urmare, prima instanța cât și instanța de apel nu au determinat definitiv circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, neapreciind probele prezentate de părți în corespundere cu prevederile art. 130 CPC, multiaspectual, complet, în ansamblu și interconexiunea lor, aplicând incorect normele de drept material și prevederile contractuale și neîntemeiat au ajuns la concluzia cu privire la admiterea acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 20 mai 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 98).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Trans Eugilion Com” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Trans Eugilion Com”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Trans Eugilion Com” ca inadmisibil

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Trans Eugilion Com” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valentina Clevadî

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ala Cobăneanu